

G H I M P E L U

UNU ESEMPLARU

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondință și, său prin postă trămitând și prețul.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciul incelătoru alături Ghimpelu)

Madrid, 25 Iuliu. — Popa Santa-Cruz n'a plecată în haîne popescă la Roma ca să 'ngenunchie 'naintea Pa-pei, cerându-i ertare, cum spună diarele glumețe, ci s'a dusă d'a dreptul la Versailles să se 'ntelégă cu cardinalul Dupanloup, învoindu-se și stabilindu de mai nainte care să cedeze în casă de vacanță a scaunului pa-pale, fiindu-că din toți călugării ei au sănse mai multe d'a fi aleși.

Versailles, 25 Iuliu. — Interpelării lui Jules Favre, adeveratul răspunsu ce i-a dată ministrul de esterne la 'ntrebarea : care suntă tendințele guvernului în fața pretensiunilor bona-partiste, legitimiste și orleaniste, a fostă că elu va trece 'n partea cuă va da mai multă.

Zurich, 27 Iuliu. — Din cauza măsurilor luate de stăpiniere 'n contra clericalilor, brânzeturile și - au scumpită prețul.

Viena, 26 Iuliu. — Unu scomotosu tratată a trecută pe sub Portile-de-feru. Andrassy, ajutatul de Ristici și de Costea-Chioru, abia l'a putut scôte de péră, mai multă mortă de cătă viu, de sub greutatea năprasnică a acestoră colosale porți.

Bursa, de unde scăduse, a 'ncepută să crășcă atâtă de multă, în cătă a 'ntrecută celu mai naltă pleopă din Viena.

Turinu, 25 Iuliu. — Pentru primirea șahului Persie se pregătesc tembole ca de carnaval. Toți păpușarii, toți cântătorii cu flașnete și toți macaronarii au să lă intempe la gară, oferindu-i uă serenadă din cele mai superbe, cumu nemău de nemulă șahului nu s'a 'n-vrednicită să vădă.

Neapole, 26 Iuliu. — Vesuviu, care n'a mai dată semne de isbucnire, a 'ncepută să scotă fumă de cândă cu schimbarea cabinetului.

Livadia, 26 Iuliu. — Tarina e sănătosă : adă dimineață a strănutatul de 2 ori. Toți ambasadorii ruși din străinătate au primită comunicări diplomatice în acăstă privință.

Borsiu s'a scumpită din cauza marelu transportă ce se face din acestu prețiosu productă în noua provinție anexată a Kivei.

ACADEMIA TIGĂNÉSCĂ

— PARABOLA —

Din timpuri depărtate

Simțindu necesitate

Tiganul să citescă

Pe carte tigănescă,

Se și facă și elu slove pe tonul tigănescu, Cumu are fie-care din genul omenescu,

Maș marele vătau

Garoai d'ăi din tarafu,

Se puse într'uă și
Si astu-felu porunci
Acelorū ce-asculta
S'audă vorba sea :
« Măi țigană,
Măi golani,
Oră-ce nație în lume
Décă are alu ei nume,
Décă are lege, téra,
Azimă pentru păpară,
Ecăre și moșie
Si bană pentru veselie,
E că scie să citescă
Pe limba ei strămoșescă . . .

Déră țiganulă,
Ca curcanulă
S' umflă 'n pene
A lene
Si de calică
N'are nimică :

E în tōte fără parte

Caci n'are și elu uă carte . . .

Decă, vă dau povătuire,
Pentru-a nōstră fericire,
Ca cu toți să ne unimă
Şuă carte să ne croimă.

Daū déră, de acum poruncă
Ca acilea să s'aducă
Cărbuni, fôle și ciocane,
Nicovale barosane
Si fărămături de fieră
Ş'apoī Danciu-ălu pișicheră
Să incépă să croiescă,
După pofta tigănescă,
Ună gogia Dictionară
Ş'ună baro Abecedară !»

— Bravo! bravo! să trăiescă
Strigă céta tigănescă —
Vătau alu icsusită,
Care mijlocă a găsită,
Să ne scape de nevoi!
Acum ferice de noi! . . .

— Măi, nu faceți galagie,
Ci maș bine așteptați
Lucrul isprăvită să fie,
Ş'apoī să vă bucurăți.
— Bine dice vătășia! . . .
Danciule, puī de țiganu,
Pune mâna pe ciocană
Si începeți meseria! . . .
Déră Danciuculă ce-apucase
De la școlă învățase
Carte curată românescă,
Începu să le vorbescă :
Frați țigană,
Năsdrăvană;
Dreptă se vă spui,
Nu mă supui
Ca să lucreză
Fără chichireză
La Dictionară
Si Abecedară,
Caci, — v'aduceți aminte —
Maș înainte,
Amu mai dorită
Ş'amu stăruită
Să ne pricopsimă ;
Déră, poftimă :
După ce-amă muncită
Pén'-amă ostenită,
De amă facută,
Cumă amă putută,
Biserica de casă,
Ca nisce posnași,
Amă dărămată
Si amă măncată! . . .

Decă, eă, dău, nu mai voescă
Némulă nostru tigănescă
Să remâie de rușine;
Faceți déră ce se cuvine,
Adică : toți în unire
Si cu frățescă iubire
Se ne facemă o programă! . . .
— Da! da!... s'o scrimă pe aramă! . . .
— Ba, s'o tipărimă pe fôle
Caci ele au piele móle! . . .

— Ba, mai bine pe ciocană,
Întrerupse altu țigană.
— Ce totu faceți incurcăla...
Hai s'o scrină pe nicovală!...
— Aș!... s'o facemă pe hărtie!...
— Uralaa!... aşa se fie,
Strigă marele vătafă
Cu întregul său tarafă.
— Aşa déru cu mulțumire
Eș Dănciucu vă vorbescă
Să vă spui că 'n fericire
Intra nemulă țigănescă!
Caci programă intărătă,
Uă programă cu duh bună
Să de noi toți îscălita.
Eaca, eș dreptă să vă spună,
Este chezăsie
Că 'ntrăga țigăname
Ferică o să fie
In ha Viitorime!...

In programă déru, vă spui,
Că pe a în capă ilu pui!...
— Da! da! da!...
Să punemă anteiul pe a!...
— Hai-dea-de!...
Să punemă anteiul pe e!
— Ba dă!... să punemă pe i!
Caci țiganulă cum se naște
Să cete unu calu ciordeaște,
Dice calului i! hi!
— Dute dracului mări cióră
Ce faci nemulă de ocară!...
— Eș suntă cióră, mări țigane?...
Uși d'aci! că te cărpescă!
— Mă faci țigană, baraone?...
Uliu! domne că-lu trântescă!...
— Fugă d'acilea cioropină!..
O! uideo!.. gușteră spurcată!...
— Mări țigane!.. haramină!...
Te du dracului băltătă!...
— O!.. uideo!.. órba!.. țigană!
La anu și la mulți ani,
Când programă vomă facea
Să o pătimă totu așea!...

* * *

Să Români une-ori,
Conduși d'ală junchei focă,
Voră să sbōre susă la noră,
Déră vari! ei rămănu pe locă!

Caci credă prea multă că în forme:
In programe-vorbe-late,
Stau splendidele reforme
D'a loră téra acceptate...

Hei! avemă multe legă scrisă,
Forte multe, frații mei,
Ensă, nu suntă de cătu vise
Când suntă pe mâni de pigmei!...

Vreți să mergemă către bine?
Luptăți cu toții Români,
S'ascultați-mă pe mine:
Cereți număr omene bună!

Cocris.

REVISTA POLITICOASA

Bucuresci, 14 Friguroși, 1873.

Să nu se mire nimănă déca și 'n numărul de adă vomă vorbi totu despre cholera.
Ce vreți? Avemă să fimă arși și pîrjoliți d'atatea focuri.

Focă în Moldova, focă în Muntenia, focă la Fălcău, focă la Romană, focă la Botoșani, foculă cholerei în totă partea de dincăce și

de dincolo de Milcovă, cumă vreți déru că, în mijlocul focului generală, noi să stămă cu mâinile încrucișate și să nu dicemă nimică? Ară fi pe d'ua parte unu păcată, pe d'alta uă nepăsare, și noi unii nu vremă să semănamă aloră-lală Români care suferă d'acăstă băla, încubată 'n dumneloră.

In privință focurilor din Moldova, ce putemă dice altu de cătu că nu e lucru curată? Apoi bine frate, pré s'a trecută de glumă!

Arse primăria din Romană, cu toțe catastrofale, cu toțe delele, cu toțe compturile bieților creștini; arse făcosulă de Fălcău, atâtea familiă remasă săracă pe drumuri; săcumă poftiți... arseră și Botoșani, cu alte vorbe Românu și se 'ntemplă ce i s'a 'ntemplată Romei pe timpul lui Neron; Fălcăului i s'a scosă făcile și Botoșaniloră li s'a pîrlită botulă.

Tristă lucru, domniloră, tristă lucru și rele semne. S'apropie vremea d'apoi și se 'mplinescă proorociele din Agatanghelu!

Cătu despre cinstita stăpânire, nu mai e nimică de disă: ea e cea mai nedormită și mai neadormită din căte ne amă învrednicită să avemă pînă acumă; ba, pe lîngă multe alte calități ascunse, mai e și milosă, dovedă ajutorulă de **2,000 lei** la Fălcău și de **4,000 lei** la Botoșani, ce s'a grăbită să dea atâtore pîrjoliți. **2,000 și 4,000 de lei!** Astă nu e puțină lucru din partea unei stăpâneri atâtă de mărinimose; amă pută dice că e chiară unu sacrificiu, déca vomă consideră că pentru poliție dă **400,000 lei** numai în București, d'abașca de fondurile secrete pentru care nici nu se dă, nici nu se iea socotă, tocmai pentru cuvîntul să suntă **secrete**, bez că foculă s'a causată de jidani care — între noi să rămăne verba — nu suntă de locă displațuți stăpînirii, banici proțapului ei, fiindu-ca se scie ce s'a vorbită și s'a făgăduită la Ploiești «clasei de mijloc» și la Viena «alianței Israelite.»

In față sacrificiilor săle, nu putemă déru de cătu s'o admirămă și s'o felicitămă, căci — uite, spunemă curată! — aî nsarcinați a împărți acăstă sumă amă pută pune rămasagă cău săi înmulțescă facendu-i, din 2,000 și 4,000 lei, 20,000 și 40,000 de gologani pe care au săi împărță, căti gologani n'are să vie de fite-ce casă arsă. Deci, pe lîngă generositate, și minună ca Christosu, care din 5 facu 5,000 de pâină și sătură 5,000 de leșinăți, ba mai remasera și 12 panere de fărimituri.

Etă, domniloră, stăpânire ageră, prevădătore, onestă și patriotică!

Cu toțe astea, după proverbulă vechiu, noi totu să ne asternemă singuri ca să dormimă bine: totu să nu ne lasămă pe séma ei, ci să mai aruncămă și noi din gologani noștri, căci fiți siguri cău să prină mai bine de cătu aî stăpânărescă. De aceia amă și deschisă liste 'n biroulă diarulu nostru — care la trebuință se voră și publică — celu puțină pentru împlinirea golului ce are să se lase 'n suma totală a stăpînirii prin cheltuielile de transportarea sumei. In ochii stăpînirii, banulă e ochiul dracului și, fiindu și rotundă, pote să se strecore printre degete și să se aşeze unde cu gândul n'ai gînd!

*

Acumă să venimă mai iute la cholera, căci ea destulă de iute vine la noi.

Cholera s'a 'ntețită și s'a 'ntețesce, se 'ntețesce reu de totu.

Mintitorul oficial se 'ndopă pe toțe dilele cu tablouri despre progresul acestui nou soi de pîrjolă, și le publică pe dile, éru nu pe săptămâni, ca să nu se pară numărul prea mare. In numărul său de adă, Sâmbătă, *Mintitorul* — în locu d'a ne spune că scade — face 'ntocmai ca proverb „lovesce-mă lele 'n spate, să 'ți da și unu bulgăre de iască”? In locu d'a ne spune că se 'n puțină, ne spune că cresce, se lătesce și pîrjolesce 'n totă téra: 9 județe suntă înătăte; restulă e lesne de coprinsu!

Bolnavi — dice *Mintitorul* — suntă: 193 vechi, 132 noi, totalu 325, éru morți numai 37, fară spune déca acești 37 de morți suntă vechi său noui, căci înțelege ori-cine că, déca suntă două categorii de bolnavi, vechi și noui, trebuie să fie și de morți totu două categorii, adică morți vechi și morți noui. In față acestei anomalii, noi credemă că d. Cap-secu, Directorul generalismu alu serviciului maladivu, a fost Cap (iu) să când a publicată acele tablouri să a stersă uă categoria de morți.

Ş'apoi scîti cum se face acăstă statistică cholerică.

Ministerul cere tablourile de la serviciul maladivu, acesta cere medicilor primari de județe să dea cifrele esacte de numărul bolnavilor, acestia ceră scîri de la medicii de arondismente, cari, nefindu în poziție a cutreera din comună în comună, ceră și ei scîri de la primari. Primarii însă, cu satu cu totu, suntă fugiți prin păduri — cum spune *Aurora Craiovei*. — Scîrile întări-dieză. Sub-prefectul, zorită de medicu, ia condeiulă c'u mână tremurândă și face un tablu puindu în elu cătu ilu lasă înima și cătu ii dă mână.

După 3—4 dile aceste tablouri se strîng la medicii plășiloru, care dau și ei cu plasa prin tablu și căte cifre prindu le bagă 'n ciubără. Astfel dichisite, ajungă la medicii primari. Aceștia, ca primari, în locu d'a pré-mări numărul, pré 'lă scadă și, după uă lungă corespondință cu serviciul general și cu ministerul general, se văd trîntite in *Mintitoru* unde nu e imposibil să se strecore și căte uă erore două la corectură.

Iată essactitatea tablourilor! Credetă-o, déca vă place, căci noi unit amă pută jura că la fiă-care cifră trebuie adăugată căte uă nula pe la sfîrșită, spre a fi adevărată!

Ca să se convingă lumea și mai multă despre relațiunile de prin județe, vomă relata unu faptu autenticu, întemplatu acumă căti va ană:

Prefectul din districtul Buzău cere sub prefectul din plaiul Pîrscovu săi spuie ce accidente climatice s'a ivită în coprinsul plaiului său.

Sub-prefectul ie condeiulă și respunde prefectului camă astă-felă:

“Domnule prefectu, la ordinul dumnevoastră No... amă onore a vă respunde cu profund respect că nici unu accidentu climaticu n'a trecută, nici călare nici pe jos, în totă întinderea acestui plaiu.”

*

Déră să lasămă aceste aménunte, căci fie esacte său nu tablourile, pe morți nu'i mai inviezi cu ele, nici pe bolnavi nu'i vindecă.

Să căutămă prin urmare causa sporirii pîrjolului.

Causa sporirii, domniloră, nu e că cholera nu pote să facă cunoșință cu medicii

și cu medicamentele, ci e uă caușă politică. Și să vedetă cum.

Ați audiu, negreșită, că lumea nu se preț învoiesc cu licențele spirtose ale stăpeneirii: în Craiova s'a făcută răzmîrîță, în Ploiești s'a închisă prăvăliele și 'n Tîrgoviște s'ară si dată focă loră de s'a înscrisu. In fața acestui refus, poliția s'a pus pe gînduri și, între mișlocele d'a face pe cărciumari să se 'nscrie, au inventat un planu forte nostimă. Ea a dată sfaturi stăpeneirii să chieme 'n tîră invasiunea cholerică și, spre a face pe cărciumari să se înscrie, să se încheie uă 'nvoielă între doftori, cagii și cărciumari, éru parte din căstigă să se 'mpartă frățescă.

Ați înțelesu séu nu? Éta cumă merge tréba:

Cholera fiindu 'n tîră, lumea o s'alerge la doftori. Aceștia intrați în conjurațione, s'a înțelesu între ei ca toți să recomande ca preservative băuturile spirtose, rachiuri, romuri, cognacuri, țuici, licoruri, cafele negre — turcescă și nemțescă — vinu negru etc. Lumea, de frica cholerei, are să 'i asculte și să se puie pe băutură. Astfel comerțul băuturilor spirtose se activizează, comercianții suntu ispită și se 'nscriu. S'apo se moraliză și lumea, învețându-o să fie bățivă fară voia ei!

A dracului moralitate!

*

In fine, ca acăstă conjurațione politică să isbutescă, se dice că s'ar fi ivit și ciuma vitelor, care e și mai afurisită de cătă cholera ómenilor.

Ei bine, sciți ce măsuri s'a luat? Ca și vitelor să li se dea ca preservative totu băuturi spirtose!

Cumă vedetă déru avem să devenim 'n tîră de amețiti.

Amețiti de somnul obișnuită, amețiti de fericirile ce ne dă stăpânirea, amețiti de focul cholerei, amețiti de băuturile spirtose (preservative) va fi lesne să ne 'mbătam de totu, să ne perdem multile și prin urmare cu gurele 'ncleștate și cu mânele moleșite, usor de dată "clasei de mișloc," séu "jocuținilor," și "Portilor-de-feru."

Mați vă 'ndoiti déru că causa cholerei e uă caușă politică?

'NAPOI SA NU MAI VII!

Cucuvaia cobeste
Si urlă prin pustii,
Poporul te uraste
'Napoi să nu mai vii.

Adie vîntu 'n baltă,
Adie și 'n câmpii,
Tîra tótă saltă
'Napoi să nu mai vii!

Rêul în cursu'i mugește
S'aude prin pustii,
Tîra 'tî plătește
'Napoi să nu mai vii!

Orase și sate
Facă la liturgii,
Si campane bate
'Napoi să nu mai vii!

Lasale dar tóte,
In tîră-tî paște la boboci
Cu sdrențele în spate
Să nu te mai întorc!

(Lanterna)

P.

NEBUNIELE POETILORU

E nebunia de amoru, e nebunia de durere, e nebunia de frică și disperare, döră nică una nu e ridiculă ca nebunia d'a fi poetă cu ori-ce preț, chiar cându 'n locu de musă ilu inspiră vr'uă iasmă poetă și schimonosita.

Ilu vedă tefără, omu in tótă firea, chiposu de multe ori și galantă, și cu tóte astea tine cu ori ce preț să vorbescă anapoda, să 'ndrige verdețuri și uscături, ba — ce e lucru și mai caraghiosu — e că nu numai spune minciuni, döră și lucruri care te facă să bufnescă de risu.

Pe unul ilu vedă că vrêndu să imiteze versurile poesiei populare 'ncepe cu «frundă verde.» Pré-bine, să 'ncépă cu «frundă verde» döră să nu spue că are frundă verde lucrurile care nu suntu nică arbori nică nu facă frunze. De pildă:

Frundă verde piétră arsă,
Tună și plouă de varsă,

Piétra cu frunda și encă ce felu de piétră! D'aarsă! Ei bine, spuneți, domnilor și domnilor, déca e vr'uă nebunie mai ridiculă de cată a poetilor.

*

Va să dică minciuna sare 'n ochi cu citește versurile nesărate ale pretenșilor poeti ce răsaru ca scaiul și pălămidă, mai alesu in capitală, nesădită necăuta și neprețuită de nimeni.

Îi trebuiescă atâtea versuri?

Ei bine, le face.

Déră nu 'ntrebați cum le face, de ce calitate sunt: ori-ce o fi, mofturi, secături, prăpăsti, tóte suntu potrivite, destulă ca numărul versurilor să ésa:

Tu aî vîrsată 'n mine atâta multămire
O nōpte 'ncântătoare și plină de amoru,
Si 'n sufletu'mi Eleno, atâta fericire
În cătă acumă, dragă, eū potu, eū potu să moru.

Multămirea va să dică se vîrsă 'n omu ca uă litră de vinu in pilnie și fericirea 'n sufletu ca plăia peste secară. Pré-bine, să dicem că acestea suntu permise poetului in furia lui, döră necazulă e de ce se spue minciuna că «pote să móră»? Apoi móre? Nu, nică i-ară puté trece prin minte să facă asemenea lucru de care nu e capabilă nică chiar in visu.

Déră nu suntu numai imposibilități, cum e de exemplu:

Frundă verde matostată

ca și cum matostatul ară avé frundă verde ca «ochiul boulu» sau «fusta rondonică» ci sălăe luceuri absurdă și nu mai puțină imposibile:

Natura 'n frământare se sbuciumă cu grăză,
Eru norii cu iuteală pe ceru se grămadescă
Si de la luna albă nică cea mai mică rađă
Nu lumina văzduhul ce eī acoperia
Eă te strîngemău 'n brațe, căci multă ită era frică
De fulgerul celu grănică și trăsnetul ce pică.

Cându éns-a sele buze, prin săptă loră divină
Imă deteră sărutul ce sufletu'mi dorea,
Natura liniștită, frumosă și senină
Cu stelele împreună, de doru se aprindea.

Va să dică de și era «natura 'n frământare» și «se sbuciumă cu grăză;» de și «norii cu iuteală se grămadău pe ceru» și «nică cea mai mică rađă nu lumina de la alba lună,» totuștă a fostu destulă ca poetul să o stringă 'n brațe, fiind că'i era multă frică, a fostu destulă ca ea să 'lăsătă, pentru ca «natura» să fiă «liniștită, frumosă și senină» ba — ceva și mai multă — să s'aprindă de doru, împreună cu stelele!

Déră se poate una ca asta?

Ce'i pasă poetului! Așa vrea elu să fiă? așa e.

Ei apo! Spuneți e vr'uă nebuniă mai ridiculă de cătă nebunia d'a fi poetă cu ori-ce preț?

GHIMPI-USORI

Cine dracu și mai putea închipui, că in tîră măligarilor, s'ară mai putea găsi ómeni drepti in cătă să pótă lua piatra și a o arunca in păcătoșii ce furnică prin totu locul, afară din guvern și agenții séi?!

Se vede tréba, că acești drepti mai drepti de cătă funia in traistă, se iviră uă dată cu dragoste la lui musiu Andrassy, care de multă dragoste și iubire ce are pentru măligar, vrea să ne sörba într'uă lingură de pacea, ca să nu simă ca acum de departe de digestivul séu stomacu de naționalitate.

Astă-felu precum avurăm cinstea a vă spune, dileile acestea din urmă, vădurăm zămislii uă multime de drepti năvalindu cu pietrile loră asupra capulu excolonelului Leca, fiind că a făcută păcatul să spue că orangutanul care a chiamață trăsnetele cerului asupra capulu séu, a remasă ne pedepsită de ceru pentru proverbiala sa moralitate și onestitate de care a remasă geloșă toți borfașii!

Bielul Leca, iată nu numai omorită din cauza astui păcatu capitalu, döră și măncată aşa crudă de lupu, tăiată de bărbier fără a'lă rade mai antei, avându și concursul unu măru crețescu cloicotă!

Păziți-vă precupeți de mere ca să nu găsiți printre merele ce vineți mere crețescu, clocite, căci are să vă strice și pe cele bune, și d'aci păcatul e gata, ba chiar consumat, lupul bărbieru care să a proclamat de drepti dreptilor vă va înghiți dintr'uă aruncătură de ochi cu tóte ale vostre.

Unu lucru énsă ni se pare prea curiosu in acesta imprejurare!... Pietrile aruncate in capul colonelului Leca era atâtă de murdare și infecte in cătă nu avu curagiul ale rădica nimină din murdăria unde zacea, de cătă cei patru drepti care se crede că facă Armonie prin Desarmorie și a le arunca in capul lui Leca anatematisat de Lupul bărbieru ca și Victoru Emanoilu de Papa; cu tóte astea pietrile cădără pe capul séu curate. Unde döră a remasă murdăria după ele? De sicură pe mălinile celor ce le-a asvărliu, și acăsta negreșită din respectul ce a' către sine și publicu arătanu și nobila loră crescere mălaiață ca la ușa corbului.

Noi le urămu să le fie de bine.

*

Comunardu séu părinți orașulu din capul primăriei, ne spune in Pressa, făie oficială, că predecesorii loră păpușă bani publici la lumina dilei cu ușile deschise, iară dumneleloru ca mai cinstiți de bună némă și nobile crescere, ii risipescu cu ușile inchise in secretu, negreșită ca să se pótă justifica origina D-loră.

Neversnicul Chiorlătescu, protestă din băierele animii séle contra novei procedări a nouului primăru, döră géba, remasă cu buzele umflate, căci nu 'i se tînu in sénu protestul séu, din care cauza remasă pecetluitu cu raportul celor patru Dédu Penciu, din ședința de la 26 Iunie. Apăratorul remasă fără apărare. Déră nu' nimicu, căci păntecosul Pangalache in cuaitate sa de oficeru ală stărei civile din Verde va refusa inscrierea hotărîre de divorț, și astă-felu vrêndu ne vrêndu pacea se va face între trecuți și presinți, care se asemănu ca două picături de apă.

*

Sub domniea lui Cuza Vodă, ne aducem aminte că Buciumul, fu suprimat de prea ounestul D. M. Cogălnicenu, pentru că ii facea opozițione asta era inainte de a se face agurida mire.

D. Cogălnicenu, in raportul séu către Domnul dicea că diarul Buciumul, e «conruptu și conrupătoru.» Buciumul, la rândul séu, reșpondea D-lui Cogălnicenu că e corruptu și conrupătoru. Prin urmare era reciprocitate de ambele părți.

Noi care stamă la uă parte indiferenți de grăsitățile loră credem și p'ua parte și p'alta.

Adi Trompeta, ne spune că D. Cogălnicenu este unu ilustru patriotu, onestitatea personificată; D. Cogălnicenu care se cunoște pe sine, ride pe sub mustață, dicendu, aşa este, suntem amendoi patriotii in fața unu cadavru care ne alimenta patriotismul cu punga sa. Să suferim cu resemnatia in fața demagogilor pénă vom găsi pe altul care să ne desmortescă patriotismul, căci și pe noi nu ne-a răsurnat revoluționea, ci inconsecința faptelor noastre.

Așa déru fiind că ne-am deprinsu a'i crede in trecutu, lesne ii putem credere și adi.

Nu scimă Zlătari și Comana déca ii va crede?...

*

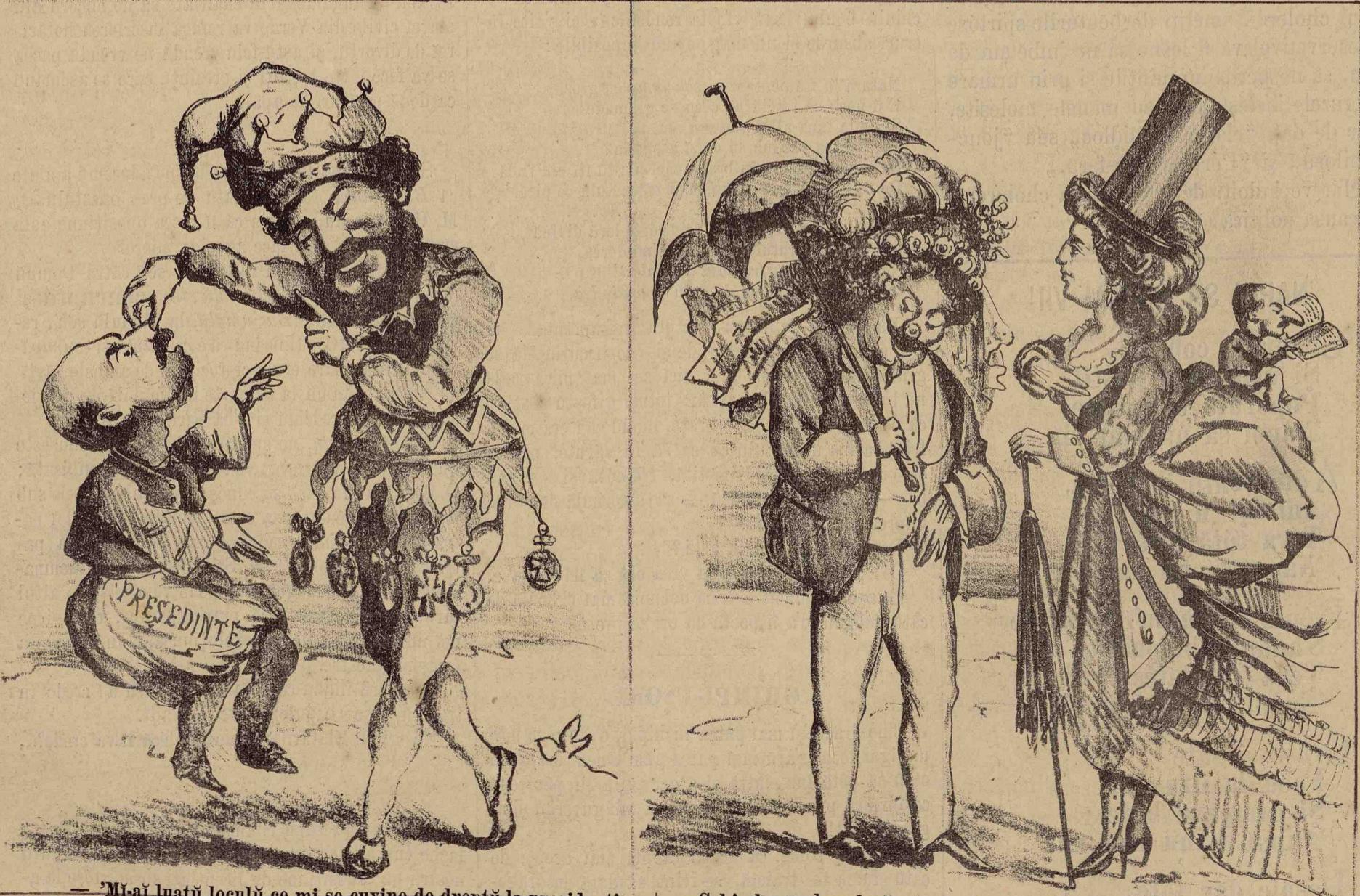
In diminetea dilei Sfântulu Petrache și Pavalache (nu ală cucișor Anichiu), făcu și guvernul nostru uă espozițione de licențiații in spirtose la apele feruginose, sub direcționea de Nas, a fratelui Nasarabescu, căruia ii slabise balamalele.

Intrarea era liberă pentru petrecerea publicului, rîndeu de cei espusi.

Ce glorie pe fratele Nasarabescu!

— Pi iēi cu grabă, să esterminăm astă teribilă conpirație, și totul va fi în linisce! Ēu la Ēș și tu aice, sprijinulă nu ne lipsesc.
 — Dérū cu colegii noștri ce facem?
 — Pentru ei, locmalele și pace.

— Mi-ā luată loculă ce mi se cuvine de dreptă la prezidenție.
 Ai să joci după gustul meu, c'apō.... Tu cu numele și ēu cu faptul.

Schimbarea de roluri, său modele din timpul nostru! Numai
 cörnele le lipsesc spre a fi buchetulă completă.